

enig med den ærede Ordfører og Udvalget i, at der saa vidt muligt skal tages Højesteretsdommere, saa længe de ere at faa.

Derimod kan jeg ikke være enig i det Forslag, det ærede Mindretal har stillet om, at de Assessorer fra Højesteret, som skulle tages, skulle være, som det siger, „den næstyoungste og tredieyoungste Højesteretsdommer“. Jeg vilde hellere have det saaledes, at det er frit, for at man muligt kan faa de Medlemmer af Højesteret, som særlig have beskæftiget sig med militære Sager; men det er jo ikke altid den yngste og den tredieyoungste, det kan man ikke sige.

Det ærede Mindretal har et Ændringsforslag om, at i visse Tilfælde skal en Stabssergent eller Overbaadsmand indtræde i Appellinstansen, i den militære Højesteret. Nu ved jeg for Resten ikke, hvorfor det absolut skal være en Overbaadsmand, for en Overkanoner har jo samme Rang, og naar det er en Mand, som er i Artillerikorpset, Sagen gælder, var det jo rimeligt, at det blev en Overkanoner. Det kunde jo ogsaa være en Skibsminør eller en Maskinassistent af 1ste Klasse. Der kunde være meget at sige til det, men den væsentligste Indvending mod Ændringsforslaget er selvfølgelig ikke dette mere eller mindre formelle, men det, at Tanken med en Appellinstans jo har været, at man vilde lave en fast Højesteret i disse Sager, en virkelig fast Domstol af sagkyndige, som kende ikke alene alt, hvad der vedrører Hær og Flaade og den militære Lovgivning, men ogsaa gennem sine Domme dannede sig en fast Praksis og derved lettere kunde faa Øje paa, naar der fandt Retsvildfarelse Sted. Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) var jo saa ivrig inde paa denne Betragtning, at han endog ved første Behandling bebrejdede mig, at jeg ikke udtrykkelig havde sat ind i Lovforslaget, at disse Dommere skulde vælges paa lang Tid. Jeg mener nu, at Lovforslaget netop havde en Bemærkning, som godtgjorde, at de ikke skulde tilforordnes for 8 Dage eller for en enkelt Sag eller for kort Tid, men at det var for lang Tid, det gjaldt. Jeg er med Glæde gaet ind paa at sætte, at de skulle vælges for 4 Aar, men nu vil altsaa det ærede Medlem have, at det netop skal være Mænd, som komme til at vandre ud og ind af denne Appellinstans, der ere Dommere i Dag, men i Morgen noget andet, saa at det snart er en Underofficer af Flaaden, snart en Underofficer af Hæren, som kommer marcherende ind i denne Appellinstans

for at være Overretsdommer. Det kan jeg ikke gaa ind paa, det er heller ikke nogen rigtig Betragtning, der ligger til Grund for det. Det er jo nemlig ikke saaledes i den civile Verden, at vi ønske, at Højesteret skal være indrettet saaledes, at hver Mand, der har en Sag, skal have en af sine egne Jævninge ind i Højesteret, naar hans Sag er for. Alle de smukke Ord, det ærede Medlem talte om Stabssergenterne, kan jeg tiltræde; jeg kunde maaske sige nogle endnu smukkere, men jeg ser slet ikke, at det kommer denne Sag ved.

Det ærede Medlem talte om, at han ogsaa vilde have Forsvarer og hele det sædvanlige Apparat brugt ved Standretter. Jeg kan her næsten kun trække paa Smilebaandet ad det ærede Medlems Ivrighed, for Standretter ere jo noget, som vi i Praksis — selv om de nok staa i den militære Lovgivning — ikke kende. Jeg tror ikke en Gang, de have været benyttede i de to sidste Krige. Naar vi derfor ikke have haft dem i 60—70 Aar og i Virkeligheden heller ikke bruge dem, ser jeg ikke, at man skal begynde med at indføre Forsvarer og maaske Paataler ved disse Retter. Naar vi endelig komme til en fuld Reform af den militære Retspleje, kan jeg tænke mig en hel anden Maade at ordne den Sag paa.

Den ærede Ordfører talte om Anordningen af 20. Juni 1881 om Straf uden Dom. Det er en Selvfølge, at hvis dette Forslag bliver til Lov, maa man tage denne Anordning op til Overvejelse og maaske til en anden Redaktion, en delvis Omdannelse, thi paa visse Punkter griber jo dette Forslag ind i denne Anordning, som den ærede Ordfører jo ogsaa erkendte.

Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Parkov) kunde ønske en anden Ordning af Krigsretten. Der var jo meget i det, han fremsatte, som jeg i for sig kan finde rigtigt. Jeg kunde ogsaa tænke mig en anden Sammensætning af Krigsretten og har paa et vist Tidspunkt forhandlet med mine Venner i Udvalget derom. Nu ere vi imidlertid enige om at beholde de 13 Dommere og kun røre ved Klasseafstemningen m. v. Jeg tror, det er rigtigt at blive derved; det har vist sig lettere at blive enige derom end om at lave en helt ny Krigsret.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) talte om at indføre en Ordning, gaaende ud paa, at Defensor skulde have Adgang til at virke under Undersøgelsen; men jeg har allerede talt